

Verhaal

'Geboorte van Jente'

De komst van ons tweede veulentje van dit jaar, kwam toch nog als een bijzondere verrassing, iets vroeger dan verwacht. Maar we waren er weer bij, en weer werd er een wondertje geboren in onze stal. Het dochtertje van Roncette en Oscar kwam in ons middag op 15 mei 2012, welkom lieve Jente.

getuigen zijn

Het verhaal is verdeeld in;

- 👉 Verrassing
- 👉 De bevalling
- 👉 Uitpuffen
- 👉 Opstaan om te drinken
- 👉 Drinkproblemen
- 👉 Nazorg

Verrassing

's middag nog samen grazen, geen seintje dat de bevalling op komst was

Roncette was vanaf 21 mei uitgeteld, haar uiertje was wel dik maar ik wist dat het nóg dikker zou kunnen. Ook zo haar tepels, die wel al vulde maar nog niet hun toppunt hadden bereikt.

René had die dag toevallig nog de bewakingscamera bekabelt.

Omdat Eden die maandag ziek werd, hadden we eigenlijk de camera op haar willen richten. maar per toeval lieten wij de camera gericht op de stal van Roncette.

Wat heet toeval.

Ik lag nog maar 20 minuutjes in mijn bed, toen René naar boven kwam en vroeg of ik even wilde komen kijken op de monitor omdat Roncette wat onrustig was en vreemd deed??

Toen we beneden op de monitor keken, zag ik dat Roncette lag, haar poten strekte, en leek te persen. Dus actie, ik deed meteen mijn kleren aan, en in 5 minuutjes stonden wij klaar met camera, stalsleutels, gsm, en check lijst.

Lang tijd hadden we niet nodig, want in tussentijd, had Roncette

Enkele malen liggen persen.

We konden echter niet zien hoever de bevalling al was, en wilde niet storen door té vroeg naar de stal te gaan.

Er was geen tijd meer om de kinderen uit bed te halen, want Roncette stond op, draaide zich en wij konden al zien dat de voorpootjes en het hoofdje eruit kwamen.

Wat een verrassing dat Roncette al ging bevallen, helemaal onverwacht toch nog, zo gingen René en ik toen meteen naar de stal.

De bevalling

Lisa is zeer geïnteresseerd in wat er allemaal gebeurt

Enmaal in de schuur, probeerde we zo min mogelijk te storen met licht maken en praten natuurlijk.

Maar een beetje stoort je altijd, door je aanwezigheid, of binnenkomst. René en ik bleven eerst op geruime afstand, Roncette liep rond, en Lisa stond verwondert te kijken en snuffelen.

Zij wilde vrij snel de box uit, en wij hebben haar op het tussenstuk laten staan.

Roncette ging weer liggen om verder te persen, maar gelukkig konden wij vrij snel zien, dat de pootjes en hoofdje goed lagen, en het veulen zelfs al bewoog en een adem teug nam.

Het vlies was ook al stuk in middels.

Tot zover zo goed dus.

Echter Roncette koos een ongunstige plek om te gaan liggen, en het veulen verder uit te drijven.

Met haar eigen rug bijna tegen 1 muur, en haar kont bijna onder de drinkemmer kwam haar veulen na krachtig persen naar buiten.

Roncette was totaal moe, lag er gewoon bij te hijgen, het was een korte en krachtige bevalling.

Nu nog het laatste stukje van het lichaampje en de achterpoten en dan was Roncette klaar met

Deze "topsport".

Helaas lag het veulen nu met het stuk geboren rug ook bijna tegen de zijwand aan.

Nog een klein stukje, en het veulen zou er niet verder uitkunnen en zou Roncette haar veulen tegen de zijwand aanpersen.

Ik besloot in te grijpen, door te helpen.

Heel voorzichtig gleeed ik met mijn hand over de rug en het vlies, en met de andere hand ondersteunde ik het lijf vlak achter de voorpootjes.

Zodat er iets meer ruimte ontstond, en ik het veulentje richting buik van mama kon leiden.

Daarna gleed ik met mijn hand verder over de rug en het vlies totdat ik grip kon krijgen op het kontje van het veulentje.

Zo kon ik het veulen beschermen tegen de zijwand, en ook van de zijwand af bewegen en richting mama.

Geboren met een klein "duwtje in de rug" zeg maar.

duidelijk zichtbaar in het vlies; hoofdje, nek, pootjes

.....*een handje hulp was nodig omdat de kleine klem kwam tussen moeder en zijwand*

Uitpuffen

Bevallen is topsport; Roncetje was totaal vermoeid

Hierna moest Roncette duidelijk even een moment uitpuffen.

Ze bleef even helemaal plat liggen, met haar hoofd op de vloer in het stro.

Hijgend, en puffend, ze was echt even helemaal uitgeput, maar wat wil je ook met zo'n korte en krachtige bevalling.

Veel tijd nam ze niet om uit te puffen, ze wilde ook dolgraag haar kindje zien natuurlijk. Vermoeid richtte zij haar hoofd op, om de kleine te begroeten op deze nieuwe wereld.

Nog een keertje liggen en bijkomen, maar Roncette nam verder geen tijd om uit te rusten, er was werk aan de winkel.

De kleine pasgeboren Mini-Roncetje moest worden droog gelikt, we zagen al meteen een licht grijze kleur, licht snuitje, en nog lichtere stukken op de binnenkant pootjes, kontje en buikje.

Ik kon de verleiding niet weerstaan, om meteen van de gelegenheid gebruik te maken, om te kijken of het een hengstje of merrietje was in ons midden.

Maar duidelijk weer een meisje bij Familie Meijs... geweldig: welkom Jente!

ondanks dat Roncette stik moe was, ging ze meteen aan de slag met drooglikken

Op staan om te drinken

Heel even saampjes uitrusten

Toen Roncette een maal was uitgepuft en haar dochtertje al ver had droog gelikt, werd het tijd om de benen te strekken.

Kleine Jente wilde natuurlijk snel de benen al strekken en proberen te lopen met haar lange slanke benen.

Jente wilde al vrij direct opstaan, maar ze gleeed uit als een bambi zeg maar. Haar poten gingen alle kanten uit behalve de goede.

Dat had nog enige oefening nodig, maar ze was direct al een heel actief veulen, dus energie genoeg om te blijven proberen.

Keer op keer, en dan maar bibberig blijven staan, om de benen recht onder haar lijfje te krijgen.

Ik bleef in de stal zitten, om te tijd van het afkomen van de placenta te checken, en het drinken van de biest melk.

De placenta liet zich deze keer bij Roncette wat langer op zich wachten als bij de geboorte van Fellow.

Maar mooi binnen de aangegeven tijd, kwam het langzaam met enkele na-weeën naar buiten.

Bewaren in de emmer voor de Dierenartscontrole daags daarna.

Dat was mooi, alles ging zoals het moest. Nu nog het drinken en ondertussen kon ik nog genieten van de ballet oefeningen van kleine Jente.

Maar goed, na een uur vond ik het wel tijd worden om te drinken... niks...

Ik bleef maar rustig zitten, want Jente begon overal aan te sabbelen en zuigen, dus ze zocht wel had ook een zuigreflex, maar zocht op de verkeerde plaatsen.

Zo vloog de tijd voorbij, en Roncettes dikke en volle uier, bood ze aan, door met alle ruimte voor Jente te gaan staan. Maar helaas Jente vond de uier niet.

Na 2 uur, en dan is het toch wenselijk dat er eens langzaam gedronken wordt van de biest, ben ik een beetje gaan helpen.

Door Jente richting Roncette te "drijven", haar juist weg te houden bij mezelf, en bij de zijkant van de box.

Nee overal sabbelde ze aan, de zijwand, de schuurborstel, de drinkemmer, de eetbak, Roncettes vacht, staart, mijn kleding, noem maar op, overal sabbelde en zoog ze aan....behalve aan de tepels van haar mams.

Na 3 uur realiseerde ik me dat het hem niet ging worden op deze manier. En besloot nog verder te helpen, door Jente met haar hoofd op de goede plek te manoeuvreren.

Maar nee hoor ook dit hielp niet.

Toen nog even snel het Fokkerij boek erop na geslagen.

En thee gezet, want ik had het harstikke koud ondertussen, en meteen ff op de laptop nog gekeken of ik nog tips kon vinden?

Nou niks alleen : merrie de biest afmelken, in de fles en zorgen dat die kleine het binnen krijgt.

Zogezegd zogedaan, en ik ben Roncette gaan melken, en heb 2 kleine dopjes biest aan Jente kunnen geven. Ze zoog goed, daar lag het niet aan.

Nu de biest binnen was, ben ik uiteindelijk maar om half 5 toch eventjes naar bed gegaan.

Hopelijk had ze de smaak te pakken en zal de rust in de stal haar de gelegenheid geven om lekker te drinken bij mama.

Drink problemen

ondanks haar enorme zuigreflex kon Jente de melk niet vinden

Na 2 uurtjes slapen, ben ik weer opgestaan om in de stal onze New Born te checken en natuurlijk zieken Eden ook.

Eden had nog niets te missen, en Jente had duidelijk niet gedronken, Roncettes uier stond werkelijk op springen.

Verdorie, dat is niet goed, dus eerst alle ezeltjes verzorgd, gevoerd, etc, en toen maar eens de dierenarts bellen.

Die dag zou er zowiezo een arts komen om Eden te checken en spuiten en kon meteen Jente ook gecontroleerd worden. Maar voor die tijd moest ik zelf zorg dragen om Jente aan het drinken te krijgen. Dat is niet zo eenvoudig als zo'n kleintje echt niet in de gaten heeft waar ze aan moet zuigen om melk te krijgen. En ja wat doe je dan, zit je met een pasgeboren veulentje met een "drankprobleem". Dus dan maar de hulptroepen bellen, en kon ik vriendin Mary om half 10 ophalen om samen te proberen die kleine meid aan het drinken te krijgen. Mary probeerde Roncette af te leiden en gerust te stellen, en ik probeerde Jente voorzichtig richting tepel te krijgen.

Met wat gemolken biest melk van Roncette in de fles in de aanslag om Jente te verleiden.

Sleutelwoord: geduld.

En zo kregen we samen die dinsdag de ochtend wel om. Ik liet druppeltjes biest melk vanuit de fles op haar mondje/lippen vallen, smeerde met een vinger een druppeltje in haar mond, aan de buitenkant van de speen van de fles, en op de uier van Roncette. Alles hebben we geprobeerd, Jente onder de buik van Roncette manoeuvreren, haar mondje tegen de tepels duwen, met de fles lokken, beetjes laten drinken uit de fles en dan steeds meer richting Roncettes uiertje lokken. Uiteindelijk kregen we Jente zover, dat ze steeds meer richting uier kwam, maar nog altijd had ze niet in de gaten dat ze daar aan de tepels moest drinken, al wilde ze echt wel zuigen.

Ondertussen kreeg Mary Roncette rustig met wat worteltjes, maar eenmaal

de wortels op werd Roncette al rustig als Mary haar hand voor Roncette hield. Roncette onderging het allemaal heel goed, en werkte ook goed mee, maakt ruimte voor Jente om te kunnen drinken. Op het laatste had ik de fles losgemaakt van de speen met dopje, en daarmee probeerde ik Jente te lokken. Ik had de flessenspeen zelfs over de tepel van Roncette heen gezet, in de hoop dat ze zo daar al aan wilde zuigen...

Als of ze een "tepelhoedje" had, zoals die ook voor mensen moeders bestaan. Iedere keer probeerde ik op het laatste, wanneer Jente wilde gaan zuigen, het flessenspeentje weg te trekken zodat ze de tepel van Roncette tegen kwam. Na enkele keren proberen leek het te gaan werken.

En ineens.....huppekee, per ongeluk nog wel, maar goed Jente had de tepel van Roncette te pakken en we konden haar na enkele tellen, heerlijk horen zuigen smakken en drinken, slok slok slok.

Mary en ik hadden wel een vreugde dansje kunnen maken, maar om het drinken niet te storen bleven we stokstijf en muisjes stil staan, en luisterden we opgelucht naar het drink geluid van Jente.

Later zijn we naar binnen gegaan, om zelf ook even wat te eten en drinken, en hielden de monitor in de gaten, om te zien hoe het ging.

Jente dronk! Gelukkig, zo kon ze nog genieten van de biest, energie bijvullen, en zorgen dat ze haar antistoffen via de melk binnen kreeg.

Nazorg

hoera Jente drinkt zelf

Vanaf het eerst drink moment had Jente geen nazorg meer nodig, ze was vond ik wat smalletjes, maar dan kon ze nu lekker bij drinken.

Ze dronk die eerst dag heel vaak, kort en lang, maar echt heel vaak. Ze had duidelijk wat in te halen.

Roncette liet goed drinken, zij was blijkbaar ook blij en haar uier nam de wenselijke vorm aan.

Jente bleef met mama nog die eerste dag op stal, gezien haar kwetsbaarheid en het wisselvallige, leek dat beter.

We hadden immers nog altijd een ziek veulen Eden in de andere box staan, en we wilde niet dat Jente ook de pech had van het rare weer, en een infectie zou krijgen. Maar na dat dagje, en fiks bij drinken, wilde ons huppeltreesje wel heel graag met mama naar buiten, waar ze heerlijk met haar lange benen kon oefenen, rennen ,bokken, springen: heerlijk om te zien.

En Mary, wij bedanken haar dan ook voor de hulp, en we hebben haar spontaan tot Peettante betiteld.

dag 1 controle dierenarts Greet